

Janin kertomus

Jani on kasvanut perheessä, jossa kaikki ovat uskollisia jäseniä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Hänellä on rakastavat vanhemmat, ja hänellä on erityisen läheinen suhde sisarensa Senniin.

Jani rakastaa evankeliumia, ja hänellä on todistus Jeesuksesta Kristuksesta ja palautuksesta. Hänet tunnetaan iloisesta ja ulospäin suuntautuneesta luonteestaan. Viime aikoina hänen iloisuutensa on kuitenkin vaihtunut surumielisyydeksi ja hän on pysytellyt yhä enemmän omissa oloissaan. Janilla on salaisuus, eikä hän tiedä, mitä tehdä asian suhteen.

Jani on – niin kauan kuin hän muistaa – ollut kiinnostuneempi miehistä kuin naisista. Monien vuosien ajan hän yritti olla välittämättä näistä tunteista tai teeskennellä, ettei niitä ollut olemassa. Koska tästä aiheesta ei koskaan puhuttu hänen kodissaan, hänestä tuntui, että siitä keskusteleminen oli kiellettyä. Toisinaan hänen ystävänsä esittivät halventavia kommentteja homoista. Kirkossa opettajilta ja johtohenkilöiltä hän muistaa kuulleen vain, että homoseksuaalisuus on vakava synti.

Ennen lähetystyötään Jani pyysi toistuvasti Jumalaa ottamaan pois hänen miehiin kohdistuvan viehtymyksensä. Hän oli varma siitä, että jos hän palvelisi lähetystyössä, hänen tunteensa muuttuisivat. Kun Jani päätti lähetystyönsä, hänen kiinnostuksensa miehiin on kuitenkin jatkunut. Jani haluaa epätoivoisesti puhua jonkun kanssa, mutta pelko on pitänyt hänet vaii.

Senni on huomannut Janin emotionaalisen vetäytymisen heidän perheestään. Hän näkee tuskan Janin silmissä. Hän on rukoillut Janin puolesta ja rukoillut tietääkseen, kuinka auttaa Jania.

Tänä aamuna Senni kysyi Janilta, voisivatko he mennä kävelylle yhdessä. Jani suostui vastahakoisesti. Kävellessään he puhuivat arkisista asioista. Senni sai Janin jopa hymyilemään. Viimein Senni sanoi: ”Jani, tiedän, että jokin on vialla. Näen sen sinun silmistäsi. Kerro minulle. Olen hyvin huolissani sinusta.”

Jani oli vaii pitkän aikaa. Kyyneleet alkoivat valua hänen kasvoilleen. Lopulta tunteiden tulva purkautui syvältä sisältä, ja Jani sanoi värisevällä äänellä: ”Senni, olen homo ja olen ollut niin kauan kuin muistan. En tiedä, mitä tehdä. Pelkään, mitä äiti ja isä sanovat, jos he saavat tietää. Häpeääkö muu perheemme minua? Haluavatko ystäväni yhä olla kanssani, jos he tietävät minun olevan homo? Mitä tapahtuu jäsenyydelleni kirkossa, jos kerron asiasta piispalle? En ymmärrä, kuinka voin koskaan olla onnellinen ja saada perheen. Minusta tuntuu, että Jumala on hylännyt minut.”

Janin pää roikkui, ja hän tuijotti maahan. Pitkän tauon jälkeen hän sanoi hiljaa: ”Senni, olen pahoillani, jos olen tuottanut sinulle pettymyksen. Ethän kerro tästä kenellekään. Olen niin eksyksissä ja hämmentynyt.”

Keskustelukysymyksiä

1. Mitä tunnet ajatellessasi Janin kokemusta? Miksi saattaa olla vaikeaa puhua samaan sukupuoleen kohdistuvan viehtymyksen tunteista perheenjäsenen, läheisen ystävän tai kirkon johtohenkilön kanssa?
2. Miltä sinusta mahtaisi tuntua, jos olisit Senni? Mitä Senni voisi tehdä reagoidakseen ymmärtävästi ja myötätuntoisesti?
3. Kuinka oikea ymmärrys Herran opetuksista, jotka koskevat samaan sukupuoleen kohdistuvaa viehtymystä, voisi auttaa sekä Senniä että Jania? Miksi näitä opetuksia saattaa olla joskus vaikea hyväksyä?
4. Kuinka Jani ja Senni voisivat tarkastella samaan sukupuoleen kohdistuvaa viehtymystä iankaikkisesta näkökulmasta?
5. Kenen puoleen Jani voisi kääntyä saadakseen lisää johdatusta, kannustusta ja apua?